

การศึกษาระดับความสะอาดลำไส้ใหญ่จากการใช้แนวปฏิบัติ การเตรียมความสะอาดลำไส้ใหญ่ก่อนส่องกล้องในผู้ป่วยนอก แผนกศัลยกรรม

โสภณा วงศ์ทวี* วิภา แซ่เตี้ย** ชนิษฐา ศรีวรรณยศ*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาระดับความสะอาดของลำไส้ใหญ่ของผู้ป่วยที่ได้รับการเตรียมลำไส้โดยการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้ก่อนส่องกล้องแบบต่างๆ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 213 ราย เป็นผู้ป่วยที่มาตรวจที่แผนกผู้ป่วยนอกศัลยกรรม เครื่องมือประกอบด้วยแบบบันทึกการรับประทานอาหารและน้ำ แบบบันทึกการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้ ก่อนส่องกล้องแบบต่างๆ และแบบประเมินระดับความสะอาดของลำไส้ แบบบันทึกทั้งหมดผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบความเที่ยงแบบสังเกตร่วมได้ ค่าความเที่ยงเท่ากับ 1 การประเมินการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาดลำไส้แบบต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างประเมินจากแบบบันทึกการรับประทานอาหารและน้ำ ที่กลุ่มตัวอย่างบันทึกร่วมกับการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยในวันส่องกล้อง โดยแพทย์ผู้ส่องกล้องจะเป็นผู้ประเมินระดับความสะอาดตามเกณฑ์ที่กำหนด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ และสถิติโคสแคร์

ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างของระดับความสะอาดของลำไส้ในกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้ก่อนส่องกล้องแบบต่างๆ ($\chi^2 = 18.78, p < 0.01$) โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาดของลำไส้โดยการดื่มน้ำมาก 2 วัน หรือ 3 วัน และรับประทานอาหารเหลวใส 1 วัน ก่อนการส่องกล้องร่วมกับรับประทานยา nhuận มีระดับความสะอาดของลำไส้ที่แพทย์ส่องกล้องได้สมบูรณ์ ร้อยละ 86.2 และ ร้อยละ 85.2 ตามลำดับ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มน้ำมาก 1 วัน หรือไม่ได้ดื่มน้ำมากและรับประทานอาหารเหลวหรือข้าวต้มมือเช้า 1 วัน ก่อนการส่องกล้องร่วมกับรับประทานยา nhuận ซึ่งมีระดับความสะอาดของลำไส้ที่แพทย์ส่องกล้องได้สมบูรณ์เพียง ร้อยละ 75.0 และ ร้อยละ 47.8 ตามลำดับ

* พยาบาล หน่วยดูแลผู้ป่วยนอกก่อน-หลังทำหัดถุงガ๊ส ฝ่ายบริการพยาบาลคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
** อาจารย์ ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาดของลำไส้ ส่องแบบแรกมีผลต่อระดับความสะอาดของลำไส้มากกว่าการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติในสองแบบหลัง ดังนั้นพยาบาลควรแนะนำผู้ป่วยและผู้ดูแลให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาดของลำไส้สองแบบแรก

คำสำคัญ: การเตรียมความสะอาดของลำไส้ มะเร็งลำไส้ใหญ่ ระดับความสะอาดลำไส้ใหญ่

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจุบันพบว่า โรคมะเร็งเป็นสาเหตุการตายอันดับ 3 ของคนไทย และโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ และไส้ตรงในเพศชายพบเป็นอันดับ 3 รองจากมะเร็งตับและมะเร็งปอด ในเพศหญิงพบเป็นอันดับ 5 รองจากมะเร็งปากมดลูก มะเร็งเต้านม มะเร็งตับและมะเร็งปอด อุบัติการณ์การเกิดโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และไส้ตรงของเพศชาย พบ 8.8 ราย และเพศหญิง 7.6 รายต่อประชากรแสนราย (Srisukho, Srivatanakul, & Sumitsawan, 2007) โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และไส้ตรงนั้น หากได้รับการตรวจพบและเริ่มการรักษาตั้งแต่เนิ่นๆ การรักษาจะได้ผลดีเข้าเดียวกับโรคมะเร็งชนิดอื่นๆ แพทย์สามารถตรวจวินิจฉัยโดยใช้การส่องกล้อง โดยต้องมีการทำความสะอาดลำไส้ให้สะอาดก่อนการส่องกล้องเพื่อที่จะมองเห็นพยาธิสภาพภายในลำไส้ใหญ่ได้ด้วยการส่องกล้อง โดยต้องมีการทำความสะอาดลำไส้ให้สะอาดก่อนการส่องกล้องเพื่อที่จะมองเห็นพยาธิสภาพภายในลำไส้ใหญ่ได้ด้วยตาและสามารถตัดหรือหยอดขึ้นเนื้อที่ส่งสัญญาไปตรวจทางพยาธิตัวตื้อไปทำการทำความสะอาดลำไส้ที่สะอาดเพียงพอจะทำให้แพทย์สามารถถวิจัยได้แม่นยำ และผู้ป่วยจะปลอดภัยมากขึ้นหากเกิดภาวะแทรกซ้อน โดยพบว่า ภาวะแทรกซ้อนที่สำคัญจากการส่องกล้องก็คือ ลำไส้ทะลุช่องพอบอุบัติการณ์ร้อยละ 0.1 ถึง 0.8 ในกรณีของการส่องกล้องเพื่อการวินิจฉัย และร้อยละ 0.5 ถึง 3 ในกรณีของการส่องกล้องเพื่อการรักษาเนื่องจากหากเกิดลำไส้ทะลุในลำไส้ที่เตรียมไม่สะอาด อาจทำให้เกิดการติดเชื้อ

ในกระแสเลือดและผู้ป่วยอาจเสียชีวิตได้ (Waye, Rex, & Williams, 2003)

โดยทั่วไปแล้วผู้ป่วยที่แพทย์ส่งสัญญาจะมีความผิดปกติของลำไส้ใหญ่ แพทย์จะนัดผู้ป่วยมาส่องกล้องลำไส้ใหญ่ (colonoscopy) เพื่อตรวจวินิจฉัยให้แน่ชัดโดยไม่ต้องนอนในโรงพยาบาล สำหรับผู้ป่วย nok แนะนำแพทย์จะนัดผู้ป่วยล่วงหน้าเพื่อส่องกล้องโดยผู้ป่วยจะได้รับคำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวก่อนการส่องกล้องจากพยาบาลหน่วยดูแลผู้ป่วย nok ก่อน-หลังทำหัตถการในวันที่พับแพทย์เพื่อนัดส่องกล้อง พยาบาลจะใช้แนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาดของลำไส้ที่พัฒนาโดยภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลสังขลานคินทร์ เป็นแนวทางในการให้คำแนะนำผู้ป่วยโดยผู้ป่วยจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนครบทั้งตามที่กำหนดดังนี้ คือ ให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารกากน้อยก่อนการส่องกล้อง 3 วัน และรับประทานอาหารเหลวใส ก่อนวันส่องกล้อง 1 วัน ร่วมกับรับประทานยาрабาย (Sodium phosphate solution) (NaP solution) จำนวน 45 มิลลิลิตรในเวลา 16.00 และ 20.00 นาฬิกา 1 วันก่อนมาส่องกล้องและต้องดื่มน้ำมากๆ (ประกิต, 2543) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เรียกว่าการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 3

จากประสบการณ์การทำงานของนักวิจัยพบว่า มีผู้ป่วยประมาณร้อยละ 70 เท่านั้นที่ปฏิบัติ

โภคภาน
การ
ข้างต
สาม
เนื้อ
บางร
ได้รับ
รับป
สองก
ปฏิบั
จากเ
ผู้ป่วย
ก่อนส
ที่ 2 1
วันก่อ
แบบที่
รับประ⁺
ก่อนก
ผ่านม
อาหาร
สะอาด
2005)

หน่วย
โรงพยาบาล
ประสิท
เตรียม
แบบต
อย่างไร
เจ้าหน
เป็นครั้
สะอาด
ทำหัตถ
สะอาด
ปฏิบัติ

ກາຣເຕີຍມລຳໄສ້ຄຽນດ້ວນຕາມແນວປົງປົກຕິແບບທີ່ 3 ຂ້າງຕັນ ມີຜູ້ປ່າຍອີກປະມານ ຮ້ອຍລະ 30 ທີ່ໄມ່ສາມາດປົງປົກຕິກາຣເຕີຍມລຳໄສ້ຄຽນດ້ວນໄດ້ເນື່ອຈາກຜູ້ປ່າຍໄມ່ສາມາດດົດອາຫາຮປົກຕິໄດ້ບາງຮາຍລືມກາຣປົງປົກຕິຕາມຄຳແນະນຳ ອີ່ວິ້ວຜູ້ປ່າຍໄດ້ຮັບກາຣນັດຕຽບຊຸກເຈັນທຳໄໝໄມ່ສາມາດຮັບປະທານອາຫາການນ້ອຍ 3 ວັນກ່ອນກາຣສ່ອງກັດ້ອງຕາມທີ່ກຳນັດໄດ້ ທຳໄໝຜູ້ປ່າຍມີກາຣປົງປົກຕິດ້ວກາຣເຕີຍມລຳໄສ້ຫລາກຫລາຍນອກເໜືອຈາກແບບທີ່ 3 ດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ ໄດ້ແກ່ ແບບທີ່ 1 ຜູ້ປ່າຍງດອາຫາກາກມາກ 1 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແບບທີ່ 2 ຜູ້ປ່າຍງດອາຫາກາກມາກ 2 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແລະ ແບບທີ່ 4 ຜູ້ປ່າຍໄມ່ໄດ້ດອາຫາກາກມາກ ແລະ ຮັບປະທານອາຫາຮເລວຫຼວ້າຂ້າວຕົ້ມ ມື້ອໜ້າ 1 ວັນກ່ອນກາຣສ່ອງກັດ້ອງ (ຕາງໆ 1) ຈາກກາຣສຶກຂາທີ່ຜ່ານມາພວບວ່າ ກາຣເຕີຍມລຳໄສ້ດ້ວຍກາຣຮັບປະທານອາຫາກາກມາກ ອີ່ວິ້ວເລວໄສ ມີຜົດຕ່ອຮັດຕັບຄວາມສະອາດຂອງລຳໄສ້ແຕກຕ່າງກັນ (Delegge & Kaplan, 2005)

ຕັ້ງແຕ່ປີ พ.ສ. 2543 ຈົນຖືປັຈຈຸບັນ ມີກົດ້ອຸແລຜູ້ປ່າຍນອກກ່ອນ-ຫລັງທຳຫັດກາຣໂຈ່ງພຍານາຄສະໜາລານຄວິນທີ່ຍັງໄມ່ມີກາຣປະເມີນປະສິທິທີກາພຂອງກາຣປົງປົກຕິຕາມແນວປົງປົກຕິກາຣເຕີຍມຄວາມສະອາດຂອງລຳໄສ້ກ່ອນກາຣສ່ອງກັດ້ອງແບບທີ່ 1 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແບບທີ່ 2 ຜູ້ປ່າຍງດອາຫາກາກມາກ 2 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແບບທີ່ 3 ຜູ້ປ່າຍງດອາຫາກາກມາກ 3 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແບບທີ່ 4 ຜູ້ປ່າຍໄມ່ໄດ້ດອາຫາກາກມາກ ແລະ ຮັບປະທານອາຫາຮເລວຫຼວ້າຂ້າວຕົ້ມ ມື້ອໜ້າ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງແລະ ຖຸກແບບຮັບປະທານຍາຮະບາຍ NaP solution (Swiff ®) ປຣິມາດ 45 ຊື່ໃນເວລາ 16.00 ນ. ແລະ 20.00 ນ. ໃນວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງແລະ ດື່ມນໍ້ານັ້ນກາງ ດກກາຣຮັບປະທານອາຫາຮຫຼັງ 24.00 ນ. ແລະ ນັດ

ສ່ອງກັດ້ອງແບບທີ່ 1 ໃນຜູ້ປ່າຍນອກ ແນກາສຶກຂາກວມໂຈ່ງພຍານາຄສະໜາລານຄວິນທີ່ ຂຶ່ງຜົດກາຣສຶກຂາຈະສາມາດນຳໄປປະບົບປຸງແນວປົງປົກຕິກາຣເຕີຍມລຳໄສ້ໄສ້ສະອາດແລະ ປຸລືດກັຍຢືນຢັນ

ວັດຖຸປະສົງຄົກກາຣວິຈັຍ

ເພື່ອສຶກຂາຮະດັບຄວາມສະອາດລຳໄສ້ໃໝ່ຈາກກາຣໃໝ່ແນວປົງປົກຕິກາຣເຕີຍມຄວາມສະອາດລຳໄສ້ໃໝ່ກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງ ຄົນ ແນກຜູ້ປ່າຍນອກສຶກຂາກວມໂຈ່ງພຍານາຄສະໜາລານຄວິນທີ່

ຄຳຄາມກາຣວິຈັຍ

ຮະດັບຄວາມສະອາດຂອງລຳໄສ້ໃໝ່ໃນກຸລຸ່ມຕ້ວຍ່າງທີ່ປົງປົກຕິຕາມແນວປົງປົກຕິກາຣເຕີຍມລຳໄສ້ກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງແບບທີ່ 1 ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼື ອີ່ວິ້ວໄໝ່

ວິທີດຳເນີນກາຣວິຈັຍ

ກາຣວິຈັຍຄວັງນີ້ມີວັດຖຸປະສົງຄົກກາຣວິຈັຍ ເພື່ອສຶກຂາຮະດັບຄວາມສະອາດຂອງລຳໄສ້ໃໝ່ໃນກຸລຸ່ມຕ້ວຍ່າງທີ່ປົງປົກຕິຕາມແນວປົງປົກຕິກາຣເຕີຍມລຳໄສ້ກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງແບບທີ່ 1 ຜູ້ປ່າຍງດອາຫາກາກມາກ 1 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແບບທີ່ 2 ຜູ້ປ່າຍງດອາຫາກາກມາກ 2 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແບບທີ່ 3 ຜູ້ປ່າຍງດອາຫາກາກມາກ 3 ວັນ ແລະ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງຮັບປະທານອາຫາຮເລວໄສ ແບບທີ່ 4 ຜູ້ປ່າຍໄມ່ໄດ້ດອາຫາກາກມາກ ແລະ ຮັບປະທານອາຫາຮເລວຫຼວ້າຂ້າວຕົ້ມ ມື້ອໜ້າ 1 ວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງແລະ ຖຸກແບບຮັບປະທານຍາຮະບາຍ NaP solution (Swiff ®) ປຣິມາດ 45 ຊື່ໃນເວລາ 16.00 ນ. ແລະ 20.00 ນ. ໃນວັນກ່ອນສ່ອງກັດ້ອງແລະ ດື່ມນໍ້ານັ້ນກາງ ດກກາຣຮັບປະທານອາຫາຮຫຼັງ 24.00 ນ. ແລະ ນັດ

ผู้ป่วยมาส่องกล้องเวลา 8.30 น. ของวันรุ่งขึ้น (ตาราง 1)

ตาราง 1 การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้ก่อนการส่องกล้องแบบต่างๆ

แนวปฏิบัติ	รายละเอียด
แบบที่ 1	งดอาหารากมาก 1 วัน และ 1 วันก่อนส่องกล้อง รับประทานอาหารเหลวใส รับประทานยาจะราวย NaP เลدا 16.00 และ 20.00 น.
แบบที่ 2	งดอาหารากมาก 2 วัน และ 1 วันก่อนส่องกล้อง รับประทานอาหารเหลวใส รับประทานยาจะราวย NaP เลดา 16.00 และ 20.00 น.
แบบที่ 3	งดอาหารากมาก 3 วัน และ 1 วันก่อนส่องกล้อง รับประทานอาหารเหลวใส รับประทานยาจะราวย NaP เลดา 16.00 และ 20.00 น.
แบบที่ 4	ไม่ได้ดื่มอาหารากมาก และ 1 วันก่อนส่องกล้อง มือเข้ารับประทานอาหารเหลว หรือข้าวต้ม รับประทานยาจะราวย NaP เลดา 16.00 และ 20.00 น.

NaP: Sodium phosphate solution

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยนอกรหัสที่มารับการตรวจที่ห้องตรวจศัลยกรรม โรงพยาบาล สังขานครินทร์ ซึ่งแพทย์นัดมาส่องกล้องลำไส้ใหญ่ โดยแพทย์พิจารณาให้ใช้ยาจะราวย NaP solution จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณสัดส่วนของผู้ป่วยที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติครบถ้วนแบบที่ 3 (0.70) และไม่ครบถ้วนแบบที่ 1 แบบที่ 2 แบบที่ 4 (0.30) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 213 ราย การเก็บข้อมูลเป็นแบบไม่เฉพาะเจาะจงโดยเก็บผู้ป่วยทุกรายที่เข้ารับการส่องกล้องลำไส้ใหญ่ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2550 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2551 และผู้ป่วยยืนดีเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูล 4 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบบันทึกการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาด

ของลำไส้ก่อนการส่องกล้องแบบต่างๆ ส่วนที่ 3 เป็นแบบบันทึกระดับความสะอาดของลำไส้ ซึ่งส่วนที่ 3 นี้ดัดแปลงมาจาก การแบ่งระดับความสะอาดลำไส้ใหญ่ ของ โรงพยาบาลราชวิถี (ตาราง 2) (เพนลีย, ทวี, และสุกิจ, 2546) ส่วนที่ 4 เป็นแบบบันทึกการรับประทานอาหาร และนำซึ่งให้ผู้ป่วยนำกลับไปบันทึกที่บ้าน และนำกลับมาให้ผู้วิจัยในวันนัดส่องกล้อง เพื่อประกอบการลงข้อมูลในส่วนที่ 2 ให้ถูกต้อง แบบบันทึกทั้ง 4 ส่วนได้ผ่านการทดสอบความต้องเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านที่เป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยกรรมระบบทางเดินอาหาร 1 ท่าน และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผู้ป่วยระบบทางเดินอาหาร 1 ท่าน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 2 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันในเนื้อหาทั้งหมด หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกส่วนที่ 3 ไปทดสอบความเที่ยงแบบสั่งเกตร่วม (Inter-rater reliability) โดยผู้วิจัยกำหนดให้แพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านส่องกล้องประเมินความสะอาดของลำไส้ จำนวน 1 ท่าน ร่วมกับพยาบาล

โภคภาน่า

ประจำ

การช่วย

ทำการ

ผู้ป่วย

และใน

ผู้ประเ

การสมร

เที่ยงແ

ผู้วิจัย

จำนวน :

วิธีประ

ระดับค

ระดับที่

มีน้ำอุจ

ตาราง 2

ระดับ

1

2

3

4

5

หมายเห

วิธีการ

การตรวจ

สังขาน

ลำไส้ใหญ่

solution

ประจำห้องส่องกล้องที่ได้ผ่านการอบรมด้านการช่วยแพทย์ส่องกล้องจำนวน 1 ท่าน ต่างทำการประเมินระดับความสะอาดของลำไส้กับผู้ป่วยจำนวน 10 ราย ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 1 และในแบบบันทึกสวนที่ 2 ผู้วิจัย 2 ท่าน เป็นผู้ประเมินจากแบบบันทึกในสวนที่ 4 ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้ป่วยจำนวน 10 ราย ได้ค่าความเที่ยงแบบสังเกตร่วม เท่ากับ 1 หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบบันทึกไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 213 ราย

วิธีประเมินระดับความสะอาดของลำไส้

แพทย์ผู้สองกล้องจะเป็นผู้ให้คะแนน
ระดับความสะอาดของลำไส้ 5 ระดับ ดังนี้
ระดับที่ 5 หมายถึงสะอาด ระดับ 4 หมายถึง
มีน้ำอุจจาระปนอยู่บ้าง ระดับ 3 หมายถึง

มีน้ำอุจจาระปนอยู่มาก และระดับ 2 หมายถึง
มีน้ำอุจจาระเล็กน้อยปนอยู่ในน้ำอุจจาระ ระดับ
1 หมายถึง มีน้ำอุจจาระแพทเทล์ไม่สามารถ
ส่องกล้องต่อไปได้แต่ด้วยเทคโนโลยีปัจจุบันของ
การส่องกล้องแม้ว่ามีน้ำอุจจาระปนอยู่บ้าง (ระดับ 2)
แพทเทล์ก์สามารถปล่อยน้ำจากกล้องและดูดทำ
ความสะอาดระหว่างส่องกล้องได้ ดังนั้นในการ
ปฏิบัติระดับความสะอาดของลำไส้ที่ทำให้แพทเทล์
สามารถทำการส่องกล้องได้สำเร็จคือ ระดับ 2 ถึง
5 (ตาราง 2) แต่ก็ทำให้แพทเทล์ต้องใช้เวลาในการ
ส่องกล้องผู้ป่วยนานขึ้น และผู้ป่วยก็ต้องทนต่อ
การส่องกล้องนานขึ้นด้วยหากความสะอาดของ
ลำไส้ออยู่ในระดับ 2 ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้
ระดับความสะอาดของลำไส้ที่ต้องการคือ ระดับ
3 ถึง 5 ซึ่งทำให้แพทเทล์ส่องกล้องได้สมบูรณ์

ตาราง 2 ระดับความสะอาดของลำไส้แบ่งตามปริมาณ ลักษณะอุจจาระที่เหลือค้าง และการส่องกล้อง

ระดับ	ลักษณะของลำไส้	ผลการตรวจลำไส้
1	มีอุจจาระมาก	ไม่สามารถทำการตรวจได้
2	มีเนื้ออุจจาระบ้างปนกับน้ำอุจจาระ	ตรวจได้ แต่ไม่สมบูรณ์
3	มีน้ำอุจจาระปนอยู่มาก	ตรวจได้สมบูรณ์
4	มีน้ำอุจจาระปนอยู่บ้าง	ตรวจได้สมบูรณ์
5	สะอาด	ตรวจได้สมบูรณ์

หมายเหตุ: ดัดแปลงมาจาก การแบ่งระดับของ โรงพยาบาลราชวิถี ในการตรวจและรักษาด้วยกล้อง ส่องลำไส้ในปู่ โดย ไฟบูลย์ จิยะไฟศาลพงศ์ ที่วิรัตนชูเอก และสุกิจ พันธ์พิมานมาศ (บรรณาธิการ), 2546. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ไทยวชาสาร.

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยนอกที่มารับการตรวจที่ห้องตรวจศัลยกรรม โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ซึ่งแพทย์จะนัดมาส่องกล้องลำไส้ใหญ่ และพิจารณาให้ใช้ยากระเบย NaP solution

2. แพทย์จะส่งผู้ป่วยมารับคำแนะนำ
เรื่องการเตรียมตัวก่อนการส่องกล้องจากพยาบาล
หน่วยดแลผู้ป่วยนอกก่อน-หลังทำหัตถการ

3. พยาบาลจะให้คำแนะนำในการเดรียมลำไส้แบบที่ 3 พร้อมของบัตรนัดสองกล้องตามวันที่แพทย์นัด พร้อมเก็บข้อมูลส่วนบุคคล

และให้แบบบันทึกอาหารและน้ำเพื่อนำกลับไปบันทึกที่บ้าน

4. ผู้ป่วยจะนำแบบบันทึกอาหารและน้ำกลับมาในวันนัดส่องกล้องเพื่อให้พยาบาลประเมินร่วมกับการสัมภาษณ์เพื่อประเมินว่าผู้ป่วยได้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 3 ที่พยาบาลแนะนำไปหรือไม่ หากไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ พยาบาลจะประเมินว่าผู้ป่วยปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบใด และลงบันทึกไว้

5. จากนั้นส่งผู้ป่วยไปส่องกล้องที่ห้องส่องกล้องโดยแพทย์ผู้ส่องกล้องจะเป็นผู้ให้คะแนนระดับความสะอาดของลำไส้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลด้วยสถิติความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนความสัมพันธ์ของระดับความสะอาดของลำไส้กับการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบต่างๆ วิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ $p < 0.05$

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม โรงพยาบาลสังขานครินทร์ ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกรายได้รับการพิทักษ์สิทธิ โดยก่อนดำเนินการวิจัยผู้วิจัยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนของ การวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่าง มีอิสระในการตัดสินใจตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย และในระหว่างการวิจัยหากต้องการถอนตัวจากการวิจัยสามารถบอกเลิกได้โดยมิต้องแจ้งเหตุผลและจะไม่ส่งผลกระทบต่อการรักษาที่ได้รับทั้งสิ้น หลังจากกลุ่มวิจัยรับทราบและเข้าร่วมวิจัยจึงได้เขียนยินยอม

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีจำนวน 213 ราย เป็นชาย 100 ราย หญิง 113 ราย อายุเฉลี่ย 54.20 ปี ($S.D. = 12.62$) กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 42.2 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาด้วยมีวัฒนธรรม夷เฉลี่ยเท่ากับ 23.2 ($S.D. = 3.69$) ในจำนวนนี้เป็นผู้ป่วยที่เคยผ่าตัดลำไส้ใหญ่ 41 ราย และที่ยังไม่เคยผ่าตัดลำไส้ใหญ่ 172 ราย (ตาราง 3)

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ การศึกษา การผ่าตัดและดัชนีมวลกาย

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	100	46.9
หญิง	113	53.1
การศึกษา		
ประถม	90	42.2
มัธยม	100	46.9
อุดมศึกษา	23	10.6
ระดับอาชีวศึกษา	0	0
ดัชนีมวลกาย		
夷เฉลี่ย	23.2	3.69
มาตรฐาน	12.62	
ต่ำกว่า夷เฉลี่ย	100	46.9
สูงกว่า夷เฉลี่ย	113	53.1
การผ่าตัด		
เคยผ่าตัด	41	18.7%
ไม่เคยผ่าตัด	172	81.2%

โภคภা

ตราฯ

ข้อมุ

การร

การผ

ดัชนี

ปฏิบัติ
ส่องก
ลำไส้

18.7%

ตาม

กากม

ก่อน

NaP

(แบบ

รับปร

ร่วมภ

16.0%

สะ

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ประถม	90	42.2
มัธยม	49	23.0
ปริญญาตรี	45	21.1
ศูงกว่าปริญญาตรี	7	3.3
อื่นๆ	21	9.9
ไม่ระบุ	1	0.5
การผ่าตัด		
ผ่าตัด	41	19.2
ไม่ผ่าตัด	172	80.8
ดัชนีมวลกาย		
< 23	114	53.5
23.1-25	40	18.8
> 25	54	25.4
ไม่ระบุ	5	2.3

ผลการวิจัย พบร่วมกันอย่างที่เป็นปัจจัยตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้ก่อนส่องกล้องแบบต่างๆ มีระดับความสะอาดของลำไส้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 18.78, p < 0.01$) โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้โดยงดอาหารกากมาก 2 วัน และรับประทานอาหารเหลวใส่ 1 วัน ก่อนการส่องกล้องร่วมกับรับประทานยาрабาย NaP solution เวลา 16.00 น. และ 20.00 น. (แบบที่ 1) หรือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้งดอาหารกากมากและรับประทานอาหารเหลวหรือข้าวต้มมื้อเช้า 1 วันก่อนการส่องกล้องร่วมกับรับประทานยาрабาย NaP solution เวลา 16.00 น. และ 20.00 น. (แบบที่ 2) มีระดับความสะอาดของลำไส้ที่แพทย์ส่องกล้องได้สมบูรณ์เพียง ร้อยละ 75.0 และ ร้อยละ 47.8 ตามลำดับ (ตาราง 4)

ร้อยละ 86.2 และ ร้อยละ 85.2 ตามลำดับ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) จากกลุ่มตัวอย่างที่งดอาหารกากมาก 1 วันและ 1 วันก่อนส่องกล้องรับประทานอาหารเหลวใส่รับประทานยาрабาย NaP solution เวลา 16.00 และ 20.00 น. (แบบที่ 1) หรือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้งดอาหารกากมากและรับประทานอาหารเหลวหรือข้าวต้มมื้อเช้า 1 วันก่อนการส่องกล้องร่วมกับรับประทานยาрабาย NaP solution เวลา 16.00 น. และ 20.00 น. (แบบที่ 2) มีระดับความสะอาดของลำไส้ที่แพทย์ส่องกล้องได้สมบูรณ์เพียง ร้อยละ 75.0 และ ร้อยละ 47.8 ตามลำดับ (ตาราง 4)

ตาราง 4 เปรียบเทียบการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้แบบต่างๆ และระดับความสะอาดของลำไส้

การปฏิบัติตามแนว ปฏิบัติแบบต่างๆ	ระดับความสะอาดลำไส้		χ^2
	ไม่สะอาด	สะอาด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
แบบที่ 1	3 (25.0)	9 (75.0)	
แบบที่ 2	4 (13.8)	25 (86.2)	
แบบที่ 3	22 (14.8)	127 (85.2)	18.78**
แบบที่ 4	12 (52.2)	11 (47.8)	

** $p < 0.01$

เมื่อเปรียบเทียบระดับความสะอาดของลำไส้ในกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้เป็นรายคู่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้แบบที่ 4 มีระดับความสะอาดของลำไส้แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาดของลำไส้แบบที่ 3, แบบที่ 2 และแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่สูงที่ $p = 0.004$, $p = 0.01$ และ $p = 0.003$ ตามลำดับ แต่ไม่มีความแตกต่างของระดับความสะอาดของลำไส้ในกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้แบบที่ 2 และ 3 ($p > 0.05$)

การอภิปรายผล

การทำความสะอาดลำไส้เพื่อส่องกล้องลำไส้ใหญ่นั้นในแต่ละสถาบันหรือแม้แต่ในสถาบันเดียวกันก็มีการเตรียมลำไส้ก่อนการส่องกล้องที่แตกต่างกันไปทั้งในเรื่องการรับประทานอาหารและการรับประทานยา (ไพบูลย์, ทวี, และสุกิจ, 2546; บรรลือ, 2545; Tan & Tjandra, 2006; Tascli, Altinle, & Sirin, 2003) จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ระดับความสะอาด

ลำไส้ใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้ก่อนการส่องกล้องแบบต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยพบว่า การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 4 คือ การไม่ได้ดื่งอาหาร กากมาก และ 1 วันก่อนส่องมือเข้ารับประทานอาหารเหลวหรือข้าวต้ม รับประทานยาระบาย NaP solution เวลา 16.00 และ 20.00 น. มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสะอาดของลำไส้น้อยที่สุดเพียง ร้อยละ 47.8 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้แบบที่ 3 มีความสะอาดของลำไส้ ร้อยละ 85.2 การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 2 มีความสะอาดของลำไส้ ร้อยละ 86.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมลำไส้แบบที่ 1 มีความสะอาดของลำไส้ ร้อยละ 75.0 ดังนั้นในทางทฤษฎี พยาบาลจึงควรแนะนำและหาแนวทางให้ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเตรียมความสะอาดของลำไส้แบบที่ 3 แต่ถ้าผู้ป่วยไม่สามารถปฏิบัติได้ก็แนะนำให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 2 เนื่องจากไม่พบความแตกต่างของระดับความสะอาดลำไส้ใหญ่อย่าง

ມືນຍຳສໍາ
ຕາມແນ
ທາກຈຳ
ກີສາມວາ
ແບບທີ 1
ແນວປັງ
ຄວາມສະ
ແນວປັງ:
ສາມາດ
ແລະຜູ້ປ່າ

ສຽງ

ສະອາດຂ

ບຣຣຣ

ບຣຣລື່ອ ເ
ປະກິດພ

ໄພບູລູຍື ຈີ

Delegge

Srisukho

Tan, J. J.

มีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 3 และ แบบที่ 2 หากจำเป็นต้องกรุส่องกล้องในเวลาเร่งด่วน ก็สามารถแนะนำให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 1 ได้ แต่ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 4 เนื่องจากมีผลให้มีระดับความสะอาดของลำไส้น้อยกว่าการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบ 3 2 และ 1 ทำให้แพทย์ไม่สามารถเห็นพยาธิสภาพของลำไส้ได้ทั้งหมด และผู้ป่วยอาจต้องถูกนัดมาส่องกล้องใหม่

สรุป

การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการทำความสะอาดของลำไส้ก่อนการส่องกล้องแบบต่างๆ

มีความสัมพันธ์กับระดับความสะอาดของลำไส้พยาบาลควรแนะนำให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 3 คือให้ดื่มน้ำอุ่นมากๆ 3 วันและรับประทานอาหารเหลวใส่ 1 วัน รับประทานยาрабาย NaP solution เวลา 16.00 และ 20.00 นาฬิกาของวันก่อนส่องกล้อง แต่หากผู้ป่วยไม่สามารถปฏิบัติตาม ก็สามารถแนะนำให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 2 ก็ได้ คือให้ดื่มน้ำอุ่นมากๆ 2 วันและรับประทานอาหารเหลวใส่ 1 วัน รับประทานยาрабาย NaP solution เวลา 16.00 และ 20.00 นาฬิกาของวันก่อนส่องกล้อง และถ้าจำเป็นต้องส่องกล้องเร็วก็สามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแบบที่ 1 ได้

บรรณานุกรม

บรรลือ เฉลยกิตติ. (2545). ศัลยศาสตร์ลำไส้ใหญ่และทวารหนัก. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
ประกิต พฤกษ์ประเสริฐ. (2543). การส่องกล้องเพื่อตรวจใหญ่ลำไส้ส่วนปลาย. สงขลา: หน่วยผลิตตำรา
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ไพบูลย์ จิยะไพบูลพงศ์ ทวี รัตนชูเอก และ สุกิจ พันธ์พิมานมาศ. (2546). การเตรียมผู้ป่วยและการ
เตรียมลำไส้ใหญ่ (หน้า 22-42). ใน ไพบูลย์ จิยะไพบูลพงศ์ ทวี รัตนชูเอก และ สุกิจ
พันธ์พิมานมาศ (บรรณาธิการ), การตรวจวินิจฉัยและการรักษาทางกล้องส่องตรวจลำไส้ใหญ่.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กรุงเทพเวชสาร.

Delegge, M., & Kaplan, R. (2005). Efficacy of bowel preparation with the use of a prepackaged,
low fiber diet with a low sodium, magnesium citrate cathartic vs. a clear liquid diet
with a standard sodium phosphate cathartic. *Alimentary pharmacology & therapeutics*,
21, 1491-1495.

Srisukho, S., Srivatanakul, P., & Sumitsawan, Y. (2007). Colon and rectum. In T. Khuhaprema,
P. Srivatanakul, H. Sriplung, S. Wiangnon, & Y. Sumitsawan, *Cancer in Thailand Vol.*
IV, Bangkok: Bangkok Medical Publisher.

Tan, J. J. Y., & Tjandra, J. J. (2006). Which is the optimal bowel preparation for colonoscopy:
a meta analysis. *Colorectal Disease*, 8(4), 247-258.

กัญฯ

ของ

—

เคญ

ปฏิ

ฯ

ตาม

หาร

ทาน

น.

จำไส

อย่าง

บที่ 3

ปฏิบัติ

จำไส

ตาม

ความ

ดุษฎี

ป่วย

ปฏิบัติ

เด็ก

ปฏิบัติ

ความ

อย่าง

Tasci, I., Altinli, E., & Sirin, F. (2003). Bowel cleansing for diagnostic colonoscopy: Which method is preferable? *Techniques in Coloproctology*, 7(1), 18-21.

Waye, J. D., Rex, D. K., & Williams, B. C. (Eds.). (2003). *Colonoscopy principle and practice*. Oxford: Blackwell Publishing Ltd.

ໂສກດາ

The

Pre

Abs

who

an

Intake

conte

yielded

The

Form

and t

of co

exam

in suc

who

1 diet

frequ

proto

1 day

respe

provid

There

Keyw

| *

**